

טעמי הדיאה

סל מחקרים לא.מ. הברמן

קריאת התורה. כן עשה הראמ"ה בספריו: לא חס על ירק והרבה עשב נתן, כדי להעריב דברי-תורה ולהנעים את המחקר.

ובמלאת לו שבעים וחמש שנה באו כמעט כל בני המשפחה היי-עוסקים בספרות העברית של ימי הביניים והביאו מלוא הסל פירות וירקות וירק-עשב למינהו. (בעי-דעים רק שלושה: פרופ' ש. אבי-רמסון; המהרש"א. הוא בימינו גדול חוקרי לשון שירת ימי היי-ביניים, ודב ירדן, המהדיר היי-גדול של שירת הימים ההם, ומי-פרחי המקצוע נעדר דן פגיס). משתתפים שני החוקרים החשובים ביותר, החולשים על ליבון בעיות השירה של ימי הביניים: הפרופ' סורים עזרא פליישר וישראל לוק, ובאשר הם שם הט אוונגן לשמוע: הם תמיד משמיעים משהו. תמיד יש חידוש בבית מדרשם, בית-המדרש שלהם הוא.

ואחריהם כל שאר העוסקים ביי-תחום הזה, איש כמתנת ידו.

ויש גם תוספת משפחה: נשים שאומרות חכמת-השירה ומחקרה. זאת הפעם, בנות השיר"ן הן לא משוררות, אלא למדניות ובקאות בשירה של אז: מאשה יצחקי (שני פיוטים של משה אבן עזרא) ומיכל שרף (ויכוח היין והמשורר לכלב אפנדופולו הקראי).

כה לחי!

י. ד. אמרימסקי

שי להימן - מחקרים
בספרות העברית של
ימי הביניים מוגשים לי-
א"מ הברמן; התקין ו-
ערך צפי מלאכי בהש-
תתפות יונה דוד; אוני-
ברסיטת תל-אביב, הוצי-
את ראובן מס, תשל"ה,
376 + 10 עמ'.

הראמ"ה (= ר' א"מ הברמן) הוא רחבי-היקף מסוגנן-הזיקות ויי-מנומרי-העיסוקים, ואם כי אינו איש שאר-רוח, הנהו איש שאר-הדעת: למדן מופלג, עובד נא-מן. ידראמ"ה יד המרבה בבדי-קוח, בדיקות כתבי-יד ומהדורות נדפסות, יד עובדת בלי הפוגות; ועד הגל הגדול הזה: הרשימה הניבל יוגראפית של כל אשר כתב (כמעט ארבע מאות ערכים!). כי מן השקדנים החרוצים הוא, ויותר משהוא סתם ספרא רבא הוא כתבא רבא: לא ישבות מן הכתיבה ומן הלימוד לא יחדל, ולי-כתיבה טובה הוא מגיע בהגיעו לעיוני-לשון ולחקר השירה והיי-פיוט בימי הביניים. דומה הראמ"ה לאותם יהודים טובים שנהגו להיי-ציע ירק ולקשט בעשבים את ריצפת בתי הכנסת, כדי לעבור עיי-ליהם בהג ולהגיע אל התפילה ואל